

24
ROČNÍK 13

23. dubna 2004

V ČÍSLE:

Ojedinělé setkání německy píšících autorů na FF UP • Právnická fakulta UP se připravuje na volby děkana • Připravují se nové univerzitní internetové stránky • Klimatizační zařízení a nové sanační omítky pro Archiv UP • Agentura rozvojové a humanitární pomoci Olomouckého kraje se sídlem na UP • Diskuse, názory, ohlasy

S velkým zájmem studentů a pedagogů UP se setkala beseda s ministrem zahraničních věcí České republiky JUDr. C. Svoboda na téma „Rozvojová pomoc v kontextu české zahraniční politiky“, která se uskutečnila v aule PřF UP 15. 4. (viz níže).

-red-, foto -tj- ▶

Ministr zahraničních věcí debatoval se studenty UP

Evropa je nerozhodná, neví si sama se sebou rady, chybí jí tzv. leadership. A s tímto se nyní s největší pravděpodobností operuje v Iráku, sdělil na konto aktuálních událostí JUDr. C. Svoboda, ministr zahraničních věcí a místopředseda vlády ČR před studenty v aule PřF UP. Obsah besedy na téma „Rozvojová pomoc v kontextu české zahraniční politiky“, kterou uspořádaly 15. 4. Centrum interdisciplinárních studií UP a Česká geografická společnost (středomoravská pobočka) ve spolupráci s Katedrou geografie PřF UP se ubíral právě tímto směrem. Ministr zahraničních věcí ČR živě diskutoval o současném celosvětovém problému (nejen) se studenty oboru Mezinárodní rozvojová studia, nastínil také problematické roviny zmíněných událostí a vyjádřil i svou verzi vývoje týkajícího se mj. tří unesených českých novinářů. Budoucnost české rozvojové pomoci v Iráku, agrárního státu v jihozápadní Asii, zemi s bohatými ložisky ropy, plynu a také dědici starověkých kultur Mezopotámie s mimořádně významnými památníky lidské historie vidí ministr zahraničních věcí především v dlouhodobě perspektivně vzdělanostní politiky. Po dlouhém období vojenských převratů a častých povstání (do r. 1968), období letitého diktátorského režimu, potlačujícího politickou opozici,

národnostní i náboženské menšiny, po období osmileté války s Iránem (1980–1988), války s Kuvajtem (1990–1991) a v souvislosti se současnými událostmi je podle jeho slov úloha vzdělání iráckého obyvatelstva víc než důležitá. Besedy, již byla ze strany studentů i pedagogů věnována značná pozornost, se účastnil mj. i děkan PřF UP prof. L. Dvořák a hejtmán Olomouckého kraje Ing. J. Březina.

-map-

O dalším vývoji Právnické fakulty UP se rozhodne nejdříve v červnu

Až na své příští zasedání přesunula Akreditační komise ČR jednání o dalším vývoji Právnické fakulty UP. Její vyjádření k žádosti UP o zrušení omezení akreditace PF UP, které fakultě nedovoluje přijímat nové uchazeče o studium, bude tedy známo patrně až po termínu dalšího zasedání, které je plánováno na červen 2004. Do té doby bude Akreditační komise ČR posuzovat další doplňující materiály, které si od vedení UP vyzádala.

Žádost o zrušení zákazu přijímat uchazeče o studium na Právnické fakultě UP byla Akreditační komisi ČR a MŠMT ČR zaslána v polovině března t. r. spolu s podkladovým materiálem, který byl posouzen pracovní skupinou Vědecké rady UP a doporučen rektorkou UP jako odpovídající požadavkům a dokumentující reálné kroky ke zlepšení celkové situace PF UP.

-red-

První republikové zasedání zástupců Hnutí neklidu

Ve dnech 29.–30. dubna 2004 se v Olomouci uskutečnilo První republikové zasedání zástupců Hnutí neklidu – neklidných studentů a pedagogů českých veřejných vysokých škol, kteří se nedávno zúčastnili protestních akcí Týden neklidu nebo podpořili jeho cíle. Na programu bude rekapitulace průběhu a výsledků Týdne neklidu, hodnocení aktuální situace českých veřejných vysokých škol a příprava dalších protestních akcí.

-It-

Edice kodexu Václava z Jihlavy

Díky dlouholeté vzorné součinnosti medievistky germanistické a historiografické vznikla obsáhlá Památná kniha olomoucká z let 1430–1492, 1538, jež nyní vyšla ve Vydavatelství UP. Editory textů

a autory jejich analýzy jsou doc. L. Spáčilová z Katedry germanistiky FF UP, jež se již více let zabývá výzkumem minulosti německého jazyka ve spolupráci s kolegy na několika univerzitách v SRN, a zkušený archivář, historik PhDr. V. Spáčil. Oba již dříve zpracovali a vydali jiné texty z bohaté zásoby olomouckých archivních zdrojů.

V případě nyní vydaného svazku nejde jen o výzkumné olomoučianum, badatelé v posledních dvou stoletích sledovaný a využívaný, věhlasný, avšak odborně veřejnosti zatím sotva přístupný kodex pisáře Václava z Jihlavy, obsahující dokumentaci lokálních dějin, nýbrž také o práci, jež prohlubuje a zpřesňuje poznání v kontextu výzkumu středověkých dějin naší země, našich měst a měšťanstva, a již možno vnímat také jako pietní ocenění života a činnosti našich předků.

Kniha obsahuje jednak texty kodexu v původním znění, z části latinském, z části německém, v malé míře i českém, jednak komentující a výkladové kapitoly, opatřené kvalitním příslušným aparátem. Tyto kapitoly se vztahují v první části ke vzniku a historii kodexu, v části druhé realizují jazykový rozbor německých textů. Tento rozbor je významným přínosem v kontextu výzkumu dějin německého jazyka na našem území i v kontextu srovnávacího studia různých komponent rané nové horní němčiny vůbec.

Kniha, jejíž přípravu a vydání umožnila podpora ze strany Grantové agentury ČR, svým posláním a obsahem, jakož i redakčním a grafickým vybavením, vstupuje důstojně do řady takových univerzitních publikací, jakými jsou „Olomouc – Malé dějiny města“ nebo „Jezuitský konvikt“ z r. 2002.

-Iv-

Rektorka UP a primátor statutárního města Olomouce si Vás dovoluují pozvat na druhou přednášku z cyklu **Vědeckopopulárních přednášek významných absolventů Univerzity Palackého v Olomouci**, pořádaných za podpory statutárního města Olomouce.

Vědecká rada UP poctila svým výběrem

doc. Jindřicha Štreita,

absolventa Pedagogické fakulty UP, významnou osobnost světové fotografie.

Přednášku s názvem

Netradiční formy výuky dokumentární fotografie

pronese v **pondělí 26. dubna 2004** v 17 hodin v Lectoriu (místnost č. 117) Konviktu UP, Univerzitní 3, 5, Olomouc.

Ojedinelé setkání německy píšících autorů na Filozofické fakultě UP

■ Centrum pro výzkum německé moravské literatury při Katedře germanistiky FF UP zorganizovalo ve dnech 15.–18. 4. 2004 konferenci s názvem *Erinnerungsraum Böhmen, Mähren, Österreichisch-Schlesien (Čechy, Morava a Rakouské Šlesko – jako teritorium vzpomínek)*. Do Olomouce se při této příležitosti sjeli německy píšící autoři pocházející

z Čech, Moravy a moravského Šleska, kteří byli koncem 2. světové války z naší republiky odsunuti či emigrovali a kteří svou tvorbu obohatili poválečnou literaturu v Německu i Rakousku. Na uspořádání čtyřdenního setkání se podíleli mj. nadační profesor UP J. Krappmann (Spolková republika Německo) působící na katedře a studenti Germanistiky. Prof. J. Krappmann, který konferenci mj. zahajoval, se ve své úvodní řeči pokusil objasnit a vymezit termín „südetendeutsch“ a ve stručnosti zaslých posluchače do novodobých dějin německé literatury ze zemí koruny české.

Česko-německá (rakouská) shromáždění se v posledních čtrnácti letech konají na různých úrovních sice často, olomoucké setkání spisovatelů však bylo prvním svého druhu a přítomností takového množství autorů zřejmě i největším. Myšlenka k jeho uspořádání vzešla od dvou posluchačů doktorského studia, které se ve své disertační práci zabývají právě zmíněnou problematikou.

Program konference obsahoval část vědeckou, v níž zazněly příspěvky z oblasti historických a literár-

ně-historických věd (příspěvky prof. L. Václavka, doc. T. Staňka, Mgr. P. Eliášové a dr. D. Krywalského), zajímavá byla jednotlivá autorská čtení či náměty dvou panelových diskusí – vlast, ztráta vlasti, hledání identity, reflexe zlomových dějů v literatuře či katarze skrze literaturu. Za zpestření zmíněné konference byla považována např. přítomnost spisovatele O. Filipa, který z vlasti odešel v roce 1974 z politických důvodů (v tomto smyslu byl ve zmíněném heterogenním seskupení i výjimkou). O. Filip zahájil svou literární tvorbu na území ČR, německy píše od roku 1981. V průběhu olomoucké konference pronesl – jak je ostatně i jeho zvykem – velmi kontroverzní přednášku o „vyhnání“ německé literatury z Čech v roce 1939 a 1945.

Cílem čtyřdenního setkání měla být mj. otevřená, nepředpojatá a seriózní diskuse na dosud stále politicky brizantní téma, záměrem bylo také poskytnout zmíněným autorům pocit, že o jejich dílo, tematicky spojené s Čechami a Moravou a o jejich pohnutou historii je v tomto regionu zájem. Neméně důležitým bylo také obeznámit české publikum s tvorbou autorů, kteří ani v Německu či Rakousku nepatří k těm nejznámějším, v neposlední řadě se v průběhu tohoto ojedinelého setkání naskytla českému obecnstvu také možnost srovnat tvorbu německých/rakouských autorů s tematicky stejně zaměřenými – a zjevně

známějšími – českými texty, např. V. Řezáče, Z. Šmída, J. Škvoreckého, J. Stránského, P. Kohouta atd.

Vědecké příspěvky, medailony autorů či záznamy diskusí budou uveřejněny ve sborníku, zajímavé postřehy byly jistě „sesbírány“ pro výše uvedené připravované doktorské práce.

Konferenci doprovázely dvě expozice: v předzářní posluchárny U1 (FF UP) byla instalována výstava o životě a díle autorů, jež byly na konferenci přítomni, v Galerii Zbrojnice (IC UP) proběhla 17. 4. 2004 vernisáž výstavy *Krásná kniha a umělecký plakát z Prahy a českých zemí 1900–1939* (viz také str. 3 – *Stručně*). Zmíněná expozice, která předkládá reprezentativní příklady umění krásné knihy a plakátu, zároveň ukazuje, jaké umělecké výsledky přinesla čtyři desetiletí v Praze a českých zemích. Výstava bude v podkrovní Informačního centra UP instalována do 7. 5. 2004.

Centrum pro výzkum německé moravské literatury při Katedře germanistiky FF UP se věnuje výzkumu německy psané literatury z našeho regionu cíleně již sedm let. Za tuto dobu zorganizovalo deset mezinárodních vědeckých konferencí a vydalo několik sborníků. V poslední době se Centrum začíná věnovat také překladům děl moravských německy píšících autorů do češtiny (viz *Uhaslý svícen* V. A. Poláka).

-map-, -šk-, foto -tj-

Média a Evropská unie

■ Občanské sdružení „Ano pro Evropu“ uspořádalo další zajímavé setkání. Po tématě regionálního rozvoje, demokracie či kultury a školství se tentokrát v Uměleckém centru UP 14. 4. 2004 diskutovalo o identitě a kultuře médií ve vztahu ke vstupu ČR do Evropské unie. Bezprostředně po zahájení konference se nad významem slova identita zamýšlel S. Karásek (na snímku uprostřed), předseda sdružení, o roli médií např. v zahraniční či domácí politice pak hovořil J. Pehe, mj. ředitel Univerzity of New York v Praze, K. Hvizďala (na snímku vlevo), novinář

a spisovatel zmiňoval úlohu médií v demokracii v obecném měřítku. Setkání se také účastnila novinářka P. Šustrová, ředitel Českého rozhlasu Olomouc P. Hekela, ředitel ostravského studia ČT I. Racek či poradce premiéra V. Špidly L. Jelínek. Jak podotkla M. Pajerová (na snímku vpravo), v průběhu těchto a podobných setkání se účastníci snaží

vždy hledat především konkrétní odpovědi na konkrétní otázky – mj. už proto, že větší část české populace se v dnešní době vstupu do EU spíše obává.

-map-, foto -tj-

Za docentem Janem Papicou

V úterý 13. 4. 2004 jsme se v obřadní síni olomouckého krematoria rozloučili s panem doc. PhDr. Janem Papicou, CSc. Uzavřel se tak fyzický život výjimečné osobnosti, paradoxně však ne funkcí vysokého věku, ale po fatální autohavárii.

Před třemi lety jsem v Žurnálu UP uveřejnil u příležitosti Papicových osmdesátin krátké zamýšlení o jeho pohnutém životě. Dnes jsem v osobně nelehké situaci našel vhodná slova pro rozloučení.

J. Papica se narodil 24. 3. 1921 v malé valašské vesnici v rodině učitele. Studoval na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži, odkud byl však vyloučen pro nekonvenčnost. Středněškolská studia dokončil v Brně, kde také začal studovat na Masarykově univerzitě. Po 17. listopadu 1939 poznal první úder totality – výsledky v Kaunicových kolejích, koncentrační vazbu a následně deportaci do totálního nasazení v Německu a severní Francii. Po skončení války se vrátil a dokončil svá studia na FF MU v Brně. Od ledna 1948 působil jako prozatímní profesor na reálném gymnáziu ve Vsetíně. Již na zlomu března a dubna téhož roku byl však „vyakčnen“ (tehdejší termín pro politickou likvidaci) proto, že byl (cituji) „... nositelem reakce, šířitelem protisocialistických podvrtných myšlenek mezi studenty...“. Byla mu dána možnost volby – okamžitý vstup do KSC, nebo nucené práce v dolech. Zvolil možnost první a jak uvedl ve svém životopise: „A tak se ze mne z vůle vrchnosti stal soudruh“. Následovalo působení na několika středních školách a v roce 1960 se stal asistentem na Pedagogickém institutu v tehdejší Gottwaldově. V roce 1964 přešel na Katedru psychologie FF UP v Olomouci, kde působil (s krátkou přestávkou konce osmdesátých let) dosud. Po roce 1968 byl zákonitě vyškrtnut z KSC a na začátku tzv. normalizace byl téměř vyhozen z práce. Důvod byl prostý – některý „uvědomělý“ student ho udal na zvláštním oddělení RUP za překlad nepolitické, ryze odborné, metody amerického autora. Aféra skončila „jen“ důtkou s výstrahou a finančním postihem.

Takto by se zdánlivě dal formálně shrnout životní běh výjimečného člověka, život, který odrážel složitě dvacáté století. Za strohými fakty však stojí léta, měsíce, dny a hodiny skutečného bohatého života člověka. Člověka, který ovlivnil několik generací studentů. Pana docenta Papicu jsem poznal v roce 1966, když jsem začal studovat psychologii na FF UP v Olomouci. Bylo naším štěstím, že tehdejší tým katedry sdružoval řadu výrazných osobností. Pro studium psychologie je vedle studované vědy důležité také to, kdo tyto poznatky předává, neboť osobnost učitele má formující význam pro studenta, který se připravuje na práci s lidmi. Docent Papica takovou osobností beze sporu byl a pomáhal vždy studentům nejen předáváním neskutečně rozsáhlých znalostí a vědomostí, ale také tím, že prostě byl. Obávám se, že některé formulace mohou nechtěně vyznívat příliš pateticky. Nelze však skrývat, že jsem ho měl – ne nekriticky – velmi rád. Učil nás ve vlastní výuce, ale i při nikdy nekončících diskusích mimo výuku, kritičností, pracovitosti, odpovědnosti ve shánění pramenů a podkladů pro práci. Vím, že byli někteří kolegové, kteří ho právě pro jeho až nesmlouvavou racionalitu a požadavky na přesnost a odbornost příliš nemilovali. Jenže docent Papica jako „vnitřně řízený“ jedinec nikdy nestál o vnější aplaus, nikdy neusiloval o oblibu či pochvalu. Když jsem kdysi vyjádřil svůj obdiv nad jednou z jeho prací, odbyl mne slovy: „Nech toho vlíčovávání, viš, že na to nedám“. Byl nám (a mnoha dalším následovníkům) vynikajícím učitelem a následně nám na Katedře psychologie skvělým kolegou. O lidské kvalitě pana docenta Papici vypovídá i jedna moje velmi osobní vzpomínka. Když mne v osmdesátých letech (kdy jsem samozřejmě nemohl působit na univerzitě) vzala do „presu“ tehdejší StB a já jsem se o tom s ním bavil, pronesl: „Viš, dělíci čára není mezi straníky a nestraníky, ale mezi těmi, kteří podlehnu a začnou škodit, a těmi, kteří se udrží a nesníží se ke kolaboraci“. To mi tehdy pomohlo situaci zvládnout a nepodlehnout. Takto bych mohl psát ještě nekonečně dlouho, neboť obdobných příkladů, dokládajících sílu jeho charakteru a ryzost osobnosti, bylo nespočetně.

Při všem, co již bylo uvedeno, však docent Papica nebyl žádným suchým akademikem. Žil život naplno, uměl se bavit, měl rád společnost i posezení u sklenky. Jeho neuvěřitelná fyzická kondice v nás vždy vzbuzovala úžas.

Každé rozloučení musí mít svůj konec. Proto s vědomím nemožnosti vyjádřit vše, co docent Papica dal svému okolí uzavírám – loučíme se s fyzickým bytím pana docenta Jana Papici, ne však s jeho myšlenkami, inspirací a životním příkladem.

Vážený pane docente, milý Honzo, budeš stále s námi.

Doc. V. Řehan, Katedra psychologie FF UP

Právnická fakulta UP se připravuje na volby děkana

Na svém zasedání dne 22. 3. 2004 vyhlásil Akademický senát Právnické fakulty UP volby kandidáta na děkana fakulty. Zároveň zvolil volební komisi ve složení Mgr. Z. Hudcová, Ph.D. (předsedkyně), J. Gajdoš, J. Homolka, a Mgr. R. Šmehliková. Lhůta k podávání návrhů na kandidáty na funkci děkana vypršela 15. 4.; do 30. 4. by měly být projednány kandidatury sedmi navržených osobností PF UP. Jak Žurnálu UP potvrdila Mgr. Z. Hudcová, Ph.D., volby kandidáta na děkana PF UP proběhnou 31. 5. Do té doby by měla být akademická obec UP seznámena se jmény navržených kandidátů včetně jejich volebních programů.

V současné době stojí v čele PF UP dr. M. Malacka, Ph.D., který byl jako nejmladší děkan v historii olomouckého vysokého školství zvolen na podzim roku 2001. Jeho funkční období končí datem 31. 10. 2004.

-red-

Návštěva italského velvyslance

V rámci návštěvy města a kraje byl v pátek 16. 4. hostem UP velvyslanec Italské republiky G. Radicati. Setkal se zde s prorektorkou pro zahraniční styky a záležitosti vnějších vztahů UP doc. M. Hirschovou, CSc. (na snímku), s proděkanou pro zahraniční záležitosti FF UP Mgr. R. Slabákovou, Ph.D., se zástupci sekce italské Katedry romanistiky FF UP a s prof. L. Danielem, vedoucím Katedry teorie a dějin výtvarných umění FF UP. K tématům rozhovorů patřily mj. možnosti rozšiřování kontaktů mezi UP a italskými univerzitami a jednání zástupců města, UP a italských vzdělávacích a kulturních institucí o společných projektech.

-mh-, -red-, foto -tj-

K problematice trvale udržitelného rozvoje ve vzdělávání

Dne 7. 4. 2004 uspořádaly Katedra přírodopisu a pěstitelství PdF UP a Klub ekologické výchovy odborný seminář pro učitele základních a středních škol s názvem „Vzdělávání pro trvale udržitelný rozvoj“. Odborným garantem semináře byla RNDr. D. Kvasničková, CSc., předsedkyně Klubu ekologické výchovy a nositelka mezinárodního ocenění UNEPU a Global 500 v oblasti podpory ekologického vzdělávání a výchovy. Tyto semináře se již uskutečnily během roku 2003 a začátku roku 2004 ve všech krajích ČR a v posledním kraji – Olomouckém, proběhl právě na půdě Pedagogické fakulty UP. Seminář zahájil vedoucí Katedry přírodopisu a pěstitelství PdF UP RNDr. V. Tlusták, CSc., který připomněl, že tato katedra je dlouholetým spolupracovníkem Klubu ekologické výchovy a snaží se kvalitně připravovat studenty k environmentálnímu vzdělávání a výchově pro jejich budoucí pedagogickou působnost.

Seminář měl za úkol informovat o projektu UNESCO s názvem „Vzdělávání pro trvale udržitelný rozvoj“. Základní myšlenkou celého projektu je vzdělávání a výchova k trvale udržitelnému rozvoji a zvýšení ekogramotnosti celé populace. Projekt se cíleně obrací na mladou generaci, protože udržitelný rozvoj je dlouhodobá perspektiva, pro níž je třeba připravovat zejména naši mládež. RNDr. D. Kvasničková, CSc., ve svém úvodním referátu zdůraznila, že vzdělávání

a výchova k trvale udržitelnému rozvoji a s tím související environmentální vzdělávání a výchova je u nás právně zakotvena v zákoně č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí a v usnesení vlády č. 1048 o státním programu environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty v ČR z roku 2000. Je také součástí „Strategie rozvoje lidských zdrojů pro Českou republiku“ jako gramotnost pro udržitelnost rozvoje (Úřad vlády ČR).

Cílem projektu UNESCO je mj. začlenění ekologické výchovy a vzdělávání postupně do všech vyučovacích předmětů a připravit pedagogy na tento způsob výuky a vzdělávání. Se svými zkušenostmi se podělili pilotní školy projektu UNESCO v Olomouckém kraji. Zástupci Olomouckého kraje a Střediska ekologické výchovy Sluňákov sdělili informace o připravované krajské koncepci EVVO, která má přesně vymezovat úkoly jednotlivých institucí, organizací, škol a státní správy našeho regionu v oblasti environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty (EVVO). V závěrečné diskusi informovali pedagogové katedry přírodopisu a pěstitelství a katedry primární pedagogiky o přípravě budoucích učitelů k environmentálnímu vzdělávání na Pedagogické fakultě UP.

Semináře se zúčastnilo celkem 33 pedagogů všech stupňů škol, zástupci kraje, SEV Sluňákov i někteří naši studenti. Všichni účastníci obdrželi metodické materiály, informace o projektu UNESCO a osvědčení o absolvování semináře akreditovaného MŠMT. Tento seminář i ostatní, které již k dané problematice v jednotlivých krajích proběhly, završí mezinárodní konference „Trvale udržitelný rozvoj – projekt UNESCO“, která se uskuteční v polovině září letošního roku v Praze.

Mgr. J. Plusková,
Katedra přírodopisu a pěstitelství PdF UP

Konference doktorandů uměleckých oborů

Za podpory Grantové agentury ČR proběhla ve čtvrtek 15. 4. 2004 studentská vědecká konference pořádaná Katedrou hudební výchovy PdF UP. Téměř čtyřicet doktorandů uměleckých oborů se sjelo do prostor Uměleckého centra UP, aby zde prezentovalo výsledky svých výzkumů. Konferenci zahájili prof. K. Steinmetz, CSc. (vedoucí Katedry hudební výchovy), prof. M. Chráska, CSc. (vedoucí Katedry pedagogiky), a prof. P. Klapil, CSc. Většina přednesených příspěvků se týkala oblasti hudební, zajímavým zpestřením tedy byly referáty z jiných odvětví (divadlo, výtvarné umění, apod.) Mnohé z příspěvků byly velmi podnětné, o čemž svědčí diskuse, které se rozpoutaly v závěru některých přednesených referátů. Jistě by tedy bylo přínosné v tradici doktorandských konferencí na Katedře hudební výchovy v příštích letech pokračovat.

Mgr. E. Kotíková, Katedra hudební výchovy PdF UP

Stručně

V kavárně Muzea umění Olomouc Café 87 se 14. 4. konalo uvedení nového čísla **Listů** (2/04) za účasti jeho autorů V. Dvořákové a J. Kunce a šéfredaktora V. Žáka; děkan FF UP doc. I. Barteček zde představil edici **Verbum**, kterou připravuje Katedra historie FF UP.

Pod názvem „**Pisně Sefarditů**“ uvedlo Umělecké centrum UP balady Sefardských Židů ze Španělska, Balkánu a Turecka. Vystoupení se uskutečnilo 17. 4. v Kapli Božího těla UC UP.

V Galerii Zbrojnice IC UP je do 7. 5. otevřena výstava **Krásná kniha a umělecký plakát z Prahy a českých zemí 1900–1939**, kterou uspořádaly Gerhart-Hauptmann-Haus (Düsseldorf) a Výzkumné pracoviště pro pražskou německou literaturu (Bergische Universität Wuppertal).

Za účasti autorky fotografií K. Reynoldsové byla 19. 4. zahájena v Uměleckém centru UP benefiční výstava **Boquerónské**

duše/Almas de Boquerón na podporu projektu spolupráce se San José del Boquerón v provincii Santiago del Estero na severu Argentiny.

-red-, foto -tj-

Studentská iniciativa – Studna | Kláškovského 14 | 771 80 Olomouc |
nad knihkupectvím Studentcentrum
http://studna.unas.cz | studna@email.cz | tel.: 585 633 116

Studentská iniciativa – Studna

V průběhu příprav i samotné realizace Týdne neklidu, protestních akcí za změnu financování veřejných vysokých škol, narazili její organizátoři na základní chybějící článek koordinující studentské aktivity a činnost vnitřních orgánů Univerzity Palackého. Z tohoto důvodu bylo založeno občanské sdružení Studentská iniciativa – Studna, které by se do budoucna mělo stát důstojným nástupcem činnosti Stavovské unie.

Studna by měla vytvořit komunikační článek v řetězci studentských organizací českých vysokých škol. Dále mezi priority studentské iniciativy patří referování o činnosti orgánů UP, stejně jako koordinace aktivit, vyvíjených jednotlivými fakultami, katedrami i jednotlivými studenty či pedagogy.

Studna hodlá sdružovat studenty a zájemce o pořádání besed, diskusních setkání, hudebních večerů či neformálních setkání s významnými osobnostmi.

S ohledem na rozsah připravované činnosti bychom proto rádi zapojili do našich aktivit co nejširší spektrum studentů či pedagogů, kteří jsou ochotni podílet se na organizaci dílčích aktivit či jednotlivých kulturních „bloků“.

Rádi bychom Vás tímto pozvali na přípravné **informační setkání**, kde budeme podrobně referovat o jednotlivých aktivitách i základních cílech činnosti Studny a kde může kdokoliv ze zájemců přednést svoji představu studentských aktivit. Setkání proběhne v pondělí **26. 4. 2003 v 19 hod.** ve filmovém sále Uměleckého centra UP (Konvikt).

Za Studentskou iniciativu – Studna

P. Bednařík, studna@email.cz

Centrum distančního vzdělávání UP si Vás dovoluje pozvat na seminář

Distanční studijní texty,

který se uskuteční **5. 5. 2004**, ve 14 hod.,
v seminární pracovně AVC UP.

Seminář je vhodný pro zájemce o vytváření studijních textů určených pro distanční formu studia a všechny, které oblast distančního vzdělávání přitahuje a zajímá.

Bližší informace: Mgr. L. Snášelová, tel. 585 631 128.

Účast, prosím, potvrďte na e-mail: snaselova@rupnw.upol.cz.

-red-

Pozvánka na akci Rakouské knihovny

Ve středu **28. 4.** vystoupí v aule FF UP v 10 hod. rakouský spisovatel **A. Komarek**. Autor se stal známým svými rozhlasovými hrami, esey a fejetony, které byly vysílány ve vídeňském, bavorském a hesenském rozhlase. Z jeho literárního díla se velké oblibě těší zejména jeho kriminální romány, které byly natočeny pro rakouskou televizi a za které autor získal četná ocenění.

Na setkání s populárním rakouským spisovatelem všem zájemce srdečně zve Rakouské kulturní fórum v Praze a rakouská knihovna FF UP.

-mk-

Děkanka Fakulty tělesné kultury UP vypisuje
výběrové řízení

na obsazení míst profesorů, docentů, odborných asistentů a asistentů v oborech:

- antropomotorika (1 místo)
- výzkumné a diagnostické metody v kinantropologii (1 místo)
- pedagogická psychologie (1 místo)
- fyzioterapie (1 místo)
- fyzioterapie (MUDr.; 1 místo)
- aplikovaná TV (2 místa)
- úplové sporty (1 místo)
- tance (1 místo)
- gymnastika (1 místo)
- funkční antropologie (1 místo)
- obecná a sportovní výživa (1 místo)
- management a marketing (1 místo)
- vědecký (výzkumný a vývojový) pracovník v oboru kinantropologie (2 místa)
- vedoucí PPC (1 místo).

Kvalifikační předpoklady: u profesorů jmenování v oboru, u docentů habilitace nebo jmenování v příslušném oboru; u odborného asistenta VŠ vzdělání v příslušném oboru s praxí nejméně tři roky a ukončené nebo probíhající doktorské studium; u asistenta VŠ vzdělání (Mgr.) v příslušném oboru; u MUDr. atestace z neurologie nebo FBLR nebo v přípravě na tyto atestace; u všech předpoklad pro vědeckou a publikační činnost, samostatnost, znalost anglického jazyka, praxe na PC, morální a občanská bezúhonnost.

Předpokládaný nástup 1. září 2004 nebo na základě dohody.

Příhlášky doložené životopisem, osobním dotazníkem, fotokopiemi dokladů o vzdělání, přehledem odborné praxe a seznamem publikační činnosti zašlete do 30 dnů od zveřejnění v tisku na osobní oddělení FTK UP, Tr. Míru č. 115, 771 11 Olomouc.

-red-

Nabídka rekreace

FTK UP nabízí jako provozovatel výcvikového střediska v Pastvinách v Orlických horách zaměstnancům a studentům UP, jejich rodinným příslušníkům a důchodcům – bývalým pracovníkům UP rekreační pobyt v termínu **17.–24. 7. 2004**.

Příhlášky a informace: V. Dittrichová, tel. 585 636 034, e-mail: dittricho@ftknw.upol.cz.

-red-

Připravují se nové univerzitní internetové stránky

V Aktualitách na webu UP je zavěšena interaktivní anketa „*Jaké mají být nové webové stránky UP?*“ Anketu připravil Mgr. D. Agnew, redaktor univerzitních webových stránek. Její spuštění avizoval již na Kolegiu rektorky UP 18. 2. 2004.

S prozatímními výsledky ankety seznámil 13. 4. 2004 ve studiu AVC redakční radu webových stránek UP (doc. R. Horák, CSc., PhDr. H. Pilátová, Mgr. V. Kubák, PhDr. T. Hrbek) a proděkaný odpovědně za fakultní informace pro web UP.

Výsledky ankety se staly vedle dalších zdrojů východiskem pro návrh nových stránek. Dalšími podklady byla zkušenost redaktora získaná z práce poroty v soutěži EUNIS o nejlepší webové stránky českých vysokých škol v roce 2002, průzkum současných webových stránek českých vysokých škol, osobní rozhovory s různými cílovými skupinami uživatelů internetu a v neposlední řadě semináře a přednášky pořádané evropskou organizací EUPRIO (European Universities Public Relations and Information Officers), jichž se Mgr. Agnew za české vysoké školy jednou ročně účastní. Na těchto mezinárodních setkáních využívá především workshopů věnovaných vývoji univerzitních webových stránek. Na posledním kongresu EUPRIO v letošním roce se zúčastnil workshopu k vývoji webových stránek na Northumbria University a prezentace průzkumu společnosti HEIST v oblasti webových stránek britských vysokých škol.

D. Agnew klade v názvu ankety otázku, jaké mají být nové webové stránky. Dříve však je třeba říci, zda jsou nové stránky vůbec nutné. Ve svém výkladu uvedl D. Agnew dva hlavní důvody pro změnu: úloha webových stránek se mění, současné stránky jsou zastaralé a změně požadavků nevyhovují. Srovnáme-li požadavky na internet před pěti lety, kdy základ dnešních internetových stránek UP vznikl, s dnešními požadavky, můžeme zjistit řadu zásadních změn v přístupu k nim. Zatímco před 5 lety používali e-mail a internet převážně lidé z obchodního a akademického prostředí, do dnešních dnů narostl počet lidí, kteří mají počítač a přístup k internetu doma, nevidaným tempem. Používání těchto médií se rozšířilo do všech oblastí lidské činnosti. Uživatel již není pasivním návštěvníkem stránek, ale chce mít možnost interakce. Při vytváření nových stránek by se také měla vzít v úvahu skutečnost, že nejčastějšími návštěvníky univerzitních webových stránek jsou mladí lidé do 25 let.

A jaké jsou dosavadní výsledky ankety? Z 92 respondentů bylo asi 60 % studentů, 35 % zaměstnanců UP a 5 % ostatních. Přitom 95 % jich čerpá informace z webu UP častěji než jednou týdně. Více než 70 % respondentů není spokojeno s nejednotným vzhledem stránek. Pouze 5 % uvedlo, že nové stránky nejsou zapotřebí.

Uživatelé internetu očekávají, že snadno a rychle najdou veškeré informace, které potřebují. Proto univerzity vesměs přizpůsobují obsah i strukturu svých stránek potřebám uživatelů, cílových skupin. Tento přístup v kombinaci s dosud převažující navigací podle struktury organizace je i hlavním přínosem navrhovaných nových stránek UP. Je podpořen i výsledkem ankety: 40 % respondentů žádá navigaci podle cílových skupin, jen asi 10 % by uvítalo navigaci podle struktury organizace a 50 % preferuje kombinaci obou přístupů.

Výsledky ankety odpovídají současným evropským trendům: web je dnes považován za součást marketingové a PR strategie, má sjednocený vzhled (corporate identity), klade důraz na aktuální zprávy a na silné stránky univerzity, vychází vstřícně k cílovým skupinám. Ve struktuře webu jsou vítány interaktivní prvky (diskuse, ankety, objednávání publikací apod.) a vyhledávače všeho druhu.

Anketa také ukázala, nači si studenti nejvíce stěžují. Ačkoliv v záhlaví ankety je upozornění, že připravované změny webu se netýkají databáze STAG, je fungování této databáze pocítováno jako hlavní problém. Studenti požadují kontakty na učitele, ale i na studenty. Zazněl požadavek na vyhledávač univerzitních e-mailů studentů. Kritizovány jsou neaktualizované stránky kateder, požadovány jsou lepší informace o organizaci studia: úřední/konzultační hodiny, změny

v rozvrhu, zkušební otázky, studijní materiál a další informace vycházející z databáze STAG. Požadovány jsou aktuální, diskusní stránky a přístup do databáze.

Ve své explikaci dále D. Agnew vyjmenoval současné problémy webových stránek UP i s důvody, proč k nim dochází, a důsledky tohoto stavu. Vytyčil též úkoly, které před tvůrci webových stránek stojí a návrh jejich řešení. Svůj výklad zakončil předvedením rozpracovaného modelu stránek s návrhem navigačních cest. Při prezentaci byl velký prostor věnován fakultním stránkám. Jejich obsah bude individuálně projednáván se zástupci fakult. Model počítá v rámci univerzitního webu s umožněním samostatné editace fakultami v určeném rozsahu. Měla by být rovněž k dispozici šablona pro katedry, pokud ji katedry budou chtít využít.

V diskusi byla připomenuta současná vnitřní legislativa týkající se webových stránek UP, byla potvrzena zásada jednoho zdroje informací. K návrhu se proděkaní, kteří se předvedení návrhu nových stránek zúčastnili, vyjádří do pátku 14. května 2004. Do tohoto data bude také otevřena anketa na adrese: www.upol.cz/UP/On-linezurnal/web-anketa1.htm.

Cesta k novým webovým stránkám bude ještě složitá. Přerovnat informace z více než 2 500 stránek, které se za známou fasádou úvodní stránky www.upol.cz skrývají, do nového systému, nebude snadné. Právě proto však nelze tuto práci odkládat.

-th-

Poděkování

Organizátoři Týdne neklidu by touto cestou rádi poděkovali

- prof. J. Mačákové, CSc., rektorce UP, Akademickému senátu UP
 - a MUDr. Z. Zlámalovi, CSc., předsedovi AS UP, Akademickému senátu CMTF UP
 - a doc. R. Smahelovi, Th.D., předsedovi AS CMTF UP, Akademickému senátu FTK UP
 - a prof. J. Riegerové, CSc., předsedkyni AS FTK UP, Akademickému senátu FF UP
 - a dr. W. Engelbrechtovi, Ph.D., předsedovi AS FF UP, doc. V. Rehanovi, prorektorovi UP, doc. I. Bartečkovi, CSc., děkanovi FF UP, doc. P. Chalupovi, Th.D., děkanovi CMTF UP, prof. F. Mezihorákoví, CSc., děkanovi PdF UP, členům Katedry anglistiky a amerikanistiky FF UP, členům Katedry germanistiky FF UP, členům Katedry historie FF UP, členům Katedry nederlandistiky FF UP, členům Katedry teorie a dějin dramatických umění FF UP, členům Katedry výtvarné výchovy PdF UP, Centru pro komparativní kulturní studia Katedry anglistiky a amerikanistiky FF UP, Centru pro výzkum moravské německé literatury Katedry germanistiky FF UP, Vysokoškolskému odborovému svazu, Radě vysokých škol, Studentské komoře Rady vysokých škol, pracovníkům Rektorátu UP, pracovníkům Filozofické fakulty UP, redaktorům Žurnálu UP PhDr. V. Mazochové a Bc. M. Hronové, redaktorů webových stránek UP Mgr. D. Agnewovi, pracovníkům Kabinetu výpočetní techniky FF UP, pracovníkům Správy budov UP, jakož i dalším institucím i jednotlivcům z řad akademické obce i veřejného života za podporu vyjádřenou akci *Týden neklidu* a jejím cílům.
- Organizátoři *Týdne neklidu* rovněž děkují studentům a pedagogům Filozofické, Pedagogické, Přírodovědecké a Lékařské fakulty, kteří přispěli k organizaci *Týdne neklidu*, vystoupili na jeho akcích, pomohli vytvořit technické zázemí nebo *Týdnu neklidu* vyjádřili podporu svou účastí.

Za organizátory *Týdne neklidu*
L. Trávníčková, tisková mluvčí

II. chirurgická klinika FN a LF UP Olomouc v letech 2002–2003

V letech 1961–2001 byla II. chirurgická klinika dislokovaným pracovištěm FNO v prostorách bývalého kláštera v Olomouci-Řepčině. Toto provizorium v naprosté nevyhovujících podmínkách bylo ukončeno přesně po čtyřiceti letech, koncem roku 2001 přestěhovaním do moderního, nově vybudovaného areálu ve Fakultní nemocnici na Nové ulici. V uplynulých dvou letech mohla tak klinika rozvinout svou činnost v nových podmínkách.

Léčebná a preventivní činnost

V posledních dvou letech (2002–2003) jsme na ambulancích kliniky ošetřili 37 876 nemocných. Ve specializovaných ambulancích pro endoskopii i sonografii a funkční vyšetření zažívacího traktu bylo ošetřeno 6 290 pacientů. Počet hospitalizovaných byl v těchto dvou letech 4 088.

Počet operací v roce 2002 byl 1409 a v roce 2003 vzrostl na 1750. Jak odpovídalo našemu dosavadnímu odbornému zaměření, bylo 52 % operací na zažívacím traktu, 15 % operací štítné žlázy, 11 % jsou operací kýl, 9 % cévních operací a 4 % operace na prsu. Ze všech břišních operací bylo 30 % prováděno laparoskopicky.

Vědecko-výzkumná, výuková a vzdělávací činnost

Počet vědeckých prací uveřejněných z našeho pracoviště v letech 2002–2003 byl 13 a byla vydána i jedna monografie. Počet přednášek na konferencích a sjezdech ve stejném období činil 109.

V uplynulých dvou letech jsme úspěšně ukončili jeden grantový projekt FRVŠ (Fond rozvoje vysokých škol) na téma telemedicina a v současnosti pokračujeme v řešení dalšího projektu z této kategorie. Jeho obsahem je tvorba multimediálního výukového programu v chirurgii. Pokračuje řešení jednoho grantového projektu IGA MZ (Interní grantová agentura Ministerstva zdravotnictví) na téma léčby jaterních nádorů. Telemedicinou (dálkový přenos operací a vyšetření) jsme zavedli do výuky studentů i lékařů, uspořádali jsme dosud sedm postgraduálních kurzů, kterých se zúčastnilo více než 40 lékařů z České i Slovenské republiky.

Naše klinika byla spoluorganizátorem XXIX. kongresu České a Slovenské gastroenterologické a hepatologické společnosti v Olomouci v roce 2003, kterého se zúčastnilo více jak 800 odborníků.

Dva lékaři z kliniky úspěšně složili atestaci z chirurgie, jeden habilitoval a šest lékařů se připravuje v doktorském studijním programu.

Současné pracovní zaměření kliniky a zajímavosti z naší práce

Vedle všeobecné chirurgie rozvíjíme tradiční činnost v gastroenterochirurgii, kolorektální chirurgii, endokrinochirurgii, miniinvazivní a laparoskopické chirurgii a chirurgii prsní žlázy. Ve všech těchto oblastech jsme ve výuce začali využívat možnosti telemediciny, jak jsme se již o tom zmínili.

Cévní chirurgie a transplantace ledvin

Nově bylo na naše pracoviště od 1. 1. 2004 převedeno cévně-transplantační oddělení. Tento tým, vedený doc. P. Bachledou, CSc., který v loňském roce provedl 600 cévních rekonstrukčních operací a 33 transplantací ledvin, se bez problémů integroval do práce naší kliniky a jako jediné pracoviště ve FNO poskytuje péči v cévní chirurgii, chirurgii arteriovenózních spojek a ve spolupráci s Radiologickou klinikou zajišťuje cévní intervenční výkony. Vedle komplexního spektra operací se dnes v cévní chirurgii uplatňují miniinvazivní výkony. Typickým příkladem je ošetření výdutí aorty u některých nemocných zavedením tzv. stentgraftu, což je vyztužení cévy, které hrozí prasknutí, do nítra cévy zavedenou protézou z jemné kovové sítky. Tento výkon, který provádí cévní chirurg ve spolupráci s radiologem, je pro nemocného mnohem šetrnější než operace. V transplantaci ledvin patří Olomouc svými výsledky k nejlepším v ČR. V léčbě se využívají nejmodernější imunosupresiva a ročně se v posledních letech provádí kolem 35 transplantací ledvin. S touto problematikou úzce souvisí chirurgie arteriovenózních spojek, které slouží k zajištění cévního přístupu při hemodialýze (napojení na umělou ledvinu). V této oblasti patří doc. Bachleda k předním odborníkům a je hlavním autorem monografie s touto tematikou *Cévní náhrady v chirurgii arteriovenózních spojek k hemodialýze*, kterou vydalo nakladatelství Prodos, 2001. Vývojovým trendem této oblasti medicíny je propojení angiologie s angiouchirurgií a intervenční radiologií v interdisciplinárním týmu ve prospěch nemocných s cévními chorobami. Bude naší snahou tento trend po stránce odborné i organizační s pomocí vedení FNO dále podporovat.

Cévní chirurgie se týká i monografie doc. J. Hermana, Ph.D., *Chirurgie varixů dolních končetin*, kterou v roce 2003 vydalo nakladatelství GRADA Publishing. Autor se touto problematikou na našem pracovišti dlouhodobě zabývá a v knize shrnul zkušenosti s více jak 1100 operovanými za posledních 12 let. Do léčby zavedl řadu moderních postupů, napříč tzv. limitovaný stripping (což je omezené odstranění hlavní podkožní žíly, která může být v budoucnu využita při

operaci uzávěru koronárních cév srdce, pokud by to pacient potřeboval), endoskopické metody při uvolňování a podvazech žil apod. Kniha byla vysoce hodnocena odbornými oponenty a příznivě přijata odbornou veřejností.

Léčba zhoubných nádorů

Jiným aktuálním problémem současné medicíny jsou nádorová onemocnění. Na našem pracovišti se zabýváme léčbou nádorů jater, což jsou v našich podmínkách nejčastěji jaterní metastázy. V rámci grantového projektu IGA Mz (prof. Dlouhý, prof. Duda, doc. Vysloužil) ověřujeme novou léčebnou metodu tzv. radiofrekvenční destrukci jaterních metastáz. Do nádoru se zavádí jehla, ze které vychází radiofrekvenční vlnění (460–500 kHz) vedoucí k tepelné destrukci nádoru. Metoda se kombinuje s chirurgickou resekci jater, nebo ji v určitých případech nahrazuje. V současnosti zahajujeme řešení dalšího významného projektu z této oblasti: Detekce a klinický význam minimální reziduální choroby a mikrometastáz u operovaných pro kolorektální karcinom (prof. Duda, doc. Vysloužil, MUDr. Hajdúch, MUDr. Starý, MUDr. Klementa).

Bylo by možno jmenovat ještě řadu dalších zajímavých oblastí naší práce. Patří sem např. miniinvazivní operace při nádorech prsu, kdy není třeba nemocné ženě odstranit celý prs. Tyto výkony na naší klinice převažují. Jsme jediným pracovištěm v širokém regionu, které provádí mikrochirurgické operace polypů a nádorů rekta speciálním operačním rektoskopem, což umožňuje zachovat řadě nemocných kontinenci. Stejně tak provádíme jako jediní v našem kraji speciální funkční vyšetření horní i dolní části zažívacího traktu a endoskopické vyšetření rekta metodou 3D (trojrozměrný obraz). Bylo by možno hovořit dále o laparoskopické chirurgii, či chirurgii štítné žlázy, což jsou tradiční oblasti našeho zájmu. Ke všem těmto tématům se můžeme v budoucnu vrátit, budou-li o ně mít čtenáři Žurnálu UP zájem.

Prof. M. Duda, DrSc.,
přednosta II. chirurgické kliniky FNO a LF UP
Mezititulky redakce.

Vzpomínky**Prof. MUDr. Jiří Lenfeld, CSc. (18. 4. 1924–14. 1. 1994)**

Před osmdesátí lety se narodil profesor MUDr. Jiří Lenfeld, CSc., a v letošním roce uplynulo již deset let od jeho úmrtí. Do Olomouce přišel z Brna v roce 1953 a více než čtyřicet let svého profesionálního života věnoval Lékařské fakultě UP a především svým studentům. Patřil k nejoblíbenějším učitelům této fakulty a její absolventi starší a střední generace vzpomínají na Lenfeldovy přednášky z Farmakologie, kterou dokázal přiblížit posluchačům nejen díky svým rozsáhlým znalostem a zkušenostem, ale především svým vynikajícím řečnickým uměním a díky svému osobnímu charismatu.

Širší veřejnosti byl profesor Lenfeld znám především ze dvou televizních seriálů („Člověk a lék“ – 1982 a „Bolest“ – 1988), pro které napsal scénáře a ve kterých sám jako hlavní protagonista také vystupoval. Současní lékaři se se jménem profesora Lenfelda setkávají dosud – ve cvičeních z farmakologie je jim promítán jeho výklad principu Hradlové teorie bolesti ze seriálu „Bolest“ a také výukový videoprogram „Antagonismus na úrovni benzodiazepinového receptoru“, ke kterému napsal již v době své nemoci v r. 1993 scénář.

Svého nezdolného ducha a zaujetí pro obor prokázal pan profesor zejména v posledních třech letech svého života, kdy bojoval se zhoubným onemocněním. I v té době studentům podle možnosti přednášel, mimo jiné též o komplikacích a nežádoucích účincích protinádorové léčby. Jeho přednáška na toto téma s názvem „Cytostatika – jak jsem se sám poznal“ byla našetřena a její nahrávku jsme publikovali v roce 1999 při příležitosti vzpomínky na Lenfeldovy nedožitě 75. narozeniny.

Profesor Lenfeld nezáostal svému povolání a poslání vysokoškolského učitele nic dlužen. Farmakologii nejen vynikajícím způsobem přednášel, ale pro studenty napsal též v období 1953–1992 více než 30 skript a řadu kapitol do všech v té době vydaných celostátních učebnic farmakologie. Zastával názor, že psaní učebnic je kromě vědecké publikační činnosti samozřejmou povinností vysokoškolského učitele.

Profesor Lenfeld patří nepochybně k významným osobnostem historie Univerzity Palackého a její Lékařské fakulty. Všichni ti, kteří se s ním měli možnost setkat jako se svým učitelem nebo s ním spolupracovat, na něho s úctou vzpomínají.

Prof. J. Jezdinský, CSc.,
Ústav farmakologie LF UP, foto archiv LF UP

Přednáška k počtě J. L. Fischera v roce 2004

„Přednáška k počtě J. L. Fischera“ se uskutečňuje jednou ročně jako projev ocenění významu osobnosti prvního rektora obnovené olomoucké univerzity. Koná se zpravidla v listopadu. K jejímu přednesení vybere k tomuto účelu rektorkou UP jmenovaná výběrová komise významnou českou či zahraniční osobnost z kterékoliv vědní oblasti.

Kterýkoliv člen akademické obce může podat svůj návrh na kandidáta přednášky. Součástí tohoto návrhu musí být stručné zdůvodnění. Návrhy budou zaslány prorektorovi pro vědeckobadatelskou činnost do **15. května 2004**.

Členem výběrové komise je prorektor pro vědeckobadatelskou činnost a zástupce každé fakulty. Výběrová komise tajným hlasováním zvolí tři kandidáty; na první místo zařadí toho, který obdržel nejvíce hlasů.

Kandidát, který byl navržen výběrovou komisí (obdržel nejvíce hlasů) je oznámen Vědecké radě UP. Ta vyjádří svůj souhlas s navrženým kandidátem hlasováním.

-vv-

Klimatizační zařízení a nové sanační omítky pro Archiv UP

Specialisté z Vysokého učení technického v Brně (Stavební fakulta, Ústav pozemního stavitelství) zkoumali v loňském roce stav prostor Archivu UP. Důvodem objednávky této práce vyhotovené Univerzitou Palackého je značná vlhkost vnitřního prostředí. Z výsledku odborného posouzení vyplývá nutná rekonstrukce v podobě klimatizačních zařízení a nových sanačních omítek. Nutný zásah si vyžádá asi 3 mil. korun.

O využití historického objektu Univerzitou Palackého rozhodnuto koncem roku 1991

Úvahy o tom, že by Přemyslovky kasárna (Tereziánská Zbrojnice) mohly být využity Univerzitou Palackého, jsou spojovány s rokem 1990, s dobou, kdy některé olomoucké objekty opouštěla armáda. Tehdejší vedení univerzity velmi iniciativně kontaktovalo velení zdejší posádky a žádalo o pomoc při zajišťování budov pro předpokládaný další rozvoj univerzity. Tereziánská zbrojnice byla vytypována jako optimální objekt pro zřízení nové, do té doby postrádané univerzitní knihovny a měly zde být umístěny i ostatní pracoviště Informačního centra UP. Koncem roku 1991 byla sepsána smlouva o bezplatném převodu této nemovitosti, v níž je mj. stanoveno, že Tereziánská zbrojnice bude využívána výhradně pro

▲ *Výstavba vojenské dělostřelecké zbrojnice v Olomouci velmi úzce souvisí s celkovým historickým vývojem města a habsburské říše po r. 1741. Na plánech města z doby pruského obležení v r. 1758 objekt zbrojnice ještě zakreslen není. Z legendy dalšího plánu, který však není datován, již vyplývá, že v roce 1777 zbrojnice nejen již stála, ale byla uzavřena podnikatelská smlouva na závazné stavební úpravy, které byly ukončeny v r. 1778. Objekt dělostřelecké zbrojnice byl tedy vystavěn na začátku šedesátých let jako jednopatrová čtyřkřídlá stavba, jež je seskupena v pravidelném obrazci kolem centrálního nádvoří. Patrně už tehdy byla uprostřed nádvoří studna se dvěma zásobníky vody, která je zakreslena na plánu z roku 1777.*

změněné účely. UP se dále zavázala nepřevést nemovitost na jiného vlastníka. Již koncem roku 1991 proběhla první jednání s architekty ze Studia OSA a bylo formulováno zadání pro studii, jež by pojednala formy rekonstrukce a revitalizace celého objektu. Studie byla hotova v polovině roku 1992. Na ni navázaly projektové práce, které probíhaly v souladu s výsledky konzultací v Ústavu památkové péče, s pracovníky městského i okresního úřadu. Architektonicko-stavební plány pro rekonstrukci rovněž posuzovali přední čeští architekti a historici umění. PhDr. R. Hladký, ředitel IC UP, tehdy pro Žurnál UP zmiňoval také souběžně probíhající složitá jednání, která směřovala k zajištění finančních prostředků, a to jak z MŠMT ČR, tak od zahraničních partnerů, především nadací a institucí v USA. Úspěšnější byly tehdy rozhovory na domácích půdách, od roku 1994 byla rekonstrukce Zbrojnice zařazena mezi stavební investice MŠMT ČR, ale z finančních důvodů byla rekonstrukce této budovy

rozdělena na dvě samostatné stavby, které byly provedeny a předány do užívání jako samostatné celky, což přineslo řadu technických a provozních problémů. Ve stejném roce začaly i první práce, na podzim byla provedena sanace zemní vlhkosti budovy metodou ELKINET na bázi elektroosmózy. Olomoucká stavební firma BESTOL, která vyhrála výběrové řízení na dodavatele stavební části rekonstrukce, zahájila práce v první polovině objektu v březnu 1995. Celé dílo, v němž největší plocha dnes patří Ústřední knihovně – poměrnou částí se prostorově podílí na využívání objektu Archiv UP, jenž začal podzemní prostory Zbrojnice využívat zhruba od roku 1999 – mělo být dokončeno počátkem roku 1998. Slavnostní otevření se uskutečnilo však až v říjnu 1999. Ve stejném roce byla na

Infoforu 99 (mezinárodní konference o informacích a informačních technologiích) oceněna rekonstrukce Zbrojnice (v kategorii INFO-POČIN) jako jeden z nejdůležitějších činů, jež jsou spojeny s elektronickými informačními zdroji. Rekonstrukce Zbrojnice získala tehdy třetí místo.

Víceero příčin způsobující vlhkost prostor

Odborné posouzení se zaměřovalo především na kvalitu a funkčnost provedené sanace vlhkého zdiva a na tepelně-vlhkostní parametry vnitřního prostředí s ohledem na požadavky archiválií. Bylo provedeno také měření vnitřního klimatu archivu a stanoveny příčiny zvýšené vlhkosti vnitřních prostor. Jak Žurnálu UP sdělil PhDr. P. Urbásek, ředitel Archivu UP, problémy s vlhkostí začaly již v zimě roku 2001. Posuzovaná část Archivu UP se nachází ve třech základních klenbových prostorách umístěných rovnoběžně vedle sebe se společnými stěnami. Archiválie jsou uloženy v pohyblivých kovových regálových skříních. Zabírají většinu volného prostoru, čímž umožňují jen minimální průchod, z hlediska výškového využívají maximálně prostor klenbových oblouků, čímž je značně omezena vnitřní cirkulace vzduchu (odborníci zaznamenali téměř neměřitelné hodnoty). Dispoziční uspořádání Archivu se tedy rovněž podílí na nepříznivých parametrech interiéru mikro-klimatu. Vzhledem k tomu, že vislé konstrukce podzemních prostor byly vlhké, byla při rekonstrukci provedena sanace proti vlhkosti. Jako sanační metoda byla tehdy zvolena aktivní elektroosmotická metoda ELKINET doplněna sanačními omítkami a jak

specialisté nyní ve své zprávě uvádějí, sanační systém ELKINET svůj účel v podstatě splnil a plní. Odstranil většinu volné vody ze stavebních suterénních konstrukcí a dále zabráňuje jejímu pronikání do vnitřních prostor. Problematictější je ale v celé záležitosti vzduchotechnika. Původně byly uvedené prostory totiž napojeny na vnější prostředí suterénními okny. Ta jsou nyní zalespena a jejich část je využívána jako nasávací otvory vnitřního rozvodu vzduchu. K vyšší vlhkosti vnitřního zdiva tedy mohlo paradoxně přispět přivádění neupraveného vnějšího vzduchu stávajícím vzduchotechnickým rozvodem do interiéru, a to zejména v letních měsících, kdy teplý vzduch obsahuje větší množství vody. Tím velmi pravděpodobně nedocházelo pouze k zvyšování relativní vlhkosti vnitřního vzduchu, ale i k přechodu vzdušné vlhkosti do povrchových vrstev vnitřních konstrukcí – zejména omítek. Současně však během zhruba osmileté doby působení v konstrukci docházelo k vypařování povrchové volné vody s rozpuštěnými solemi ze stavebních konstrukcí. Běžná životnost sanačních omítek ve vlhkém zdivu je asi pět let. Po této době dochází k zanesení vnitřních pórů sanačních omítek solemi rozpuštěnými ve vodě, která se vypařuje do vnitřního ovzduší. Rozsáhlá degradace zejména vnitřních nátěrů omítek je tedy velmi pravděpodobně způsobena zanesením vnitřních pórů sanačních omítek. Podle projektové dokumentace je Archiv větrán pomocí jednotky VENTO. Navržené zařízení bohužel nemělo za úkol přesné dodržování hodnot mikro-klimatu, v těchto prostorách bylo požadováno pouze běžné prostředí, které v kombinaci s dodatečnou instalací mobilních odvlhčovacích zařízení mělo vlhkosti zamezit. Skutečné provedení vzduchotechniky však neodpovídá předložené dokumentaci, instalované vnitřní odvlhčovače i přes permanentní zapojení jsou nedostatečné.

ZEPTALI JSME SE ZA VÁS

V souvislosti se současným stavem prostor Archivu UP jsme se zeptali Ing. J. Jirky, kvestora UP:

Finance na rekonstrukci Tereziánské zbrojnice byly účelově vázány. Z jakého fondu byly hrazeny? Měla Univerzita Palackého v té době jiné možnosti? Nevyužila-li by UP tuto účelovou dotaci, vzniklo by Informační centrum UP?

Finanční prostředky ze státního rozpočtu byly účelově vázány na rekonstrukci právě tohoto objektu. Další možnosti financování se v té době po delších jednáních ukázaly jako nereálné, potřebný objem vlastních finančních prostředků Univerzita Palackého neměla (a na akce podobného rozsahu zřejmě ani v budoucnu mít nebude). Informační centrum Univerzity Palackého je organizační součástí UP, která je zřízena univerzitou, a to bez ohledu na to, kde je umístěna. Z tohoto pohledu nelze tedy jednoznačně říci, že by IC nevzniklo, kdyby nebyla za příspěvní účelové dotace rekonstruována Zbrojnice. Jen by s největší pravděpodobností nemělo takové podmínky pro svůj provoz, jaké má nyní.

Z odborného posouzení mj. vyplývá, že stávající vzduchotechnika neodpovídá dokumentaci. Odvod i přívod vzduchu je snad řešen odlišně, než bylo uvedeno v projektu. Firma BESTOL tedy neprovedla tuto část podle projektu? Má UP nějakou možnost náhrady?

Podle sdělení pracovníků technického odboru jsou odchylky proti projektové dokumentaci pouze v detailech a vzhledem k časovému odstupu od doby realizace stavby není možno vznik těchto odchylek

presně odůvodnit. Tyto odchylky však nemají zásadní vliv na funkci stávající vzduchotechniky. I kdyby se ovšem dodatečnými znaleckými posudky prokázalo jakékoli zavinění dodavatele stavby, šance na jakoukoli náhradu by byla téměř nulová, neboť firma BESTOL již prakticky tři roky neexistuje.

Celkové náklady jsou odhadovány zhruba na tři mil. korun. Z jaké části rozpočtu Univerzity Palackého budou hrazeny? Kam bude Archiv UP na přechodnou dobu přestěhován? Kdy se s opravami začne?

Počítá se s použitím centrálních prostředků UP. Postup prací i časový harmonogram bude dohodnut s pracovníky Archivu, stejně jako případná potřeba dočasného přemístění některých částí pracoviště. Podstatná část prací by ovšem měla proběhnout v letošním roce.

V „Odborném posouzení“ je také poukazováno na dispoziční uspořádání Archivu. Je v tomto ohledu možná nějaká změna?

Obávám se, že ne. Máte-li na mysli umožnění vyšší cirkulace vzduchu v místnostech, jedním z možných řešení je snížení pohyblivých regálů. To ovšem může způsobit nedostatek úložných kapacit... Je to tak trochu začarovaný kruh. Pokud se podaří upravit vnitřní prostředí v Archivu navrženým způsobem dostatečně, nebyl by naznačený zásah do dispoziční pracoviště nutný.

-map-

Dokončení na str. 7

Agentura rozvojové a humanitární pomoci Olomouckého kraje se sídlem na UP

V prostorách Centra interdisciplinárních studií UP našla sídlo obecně prospěšná společnost *Agentura rozvojové a humanitární pomoci Olomouckého kraje*. Vznikla jako společný projekt Univerzity Palackého a Olomouckého kraje a bude realizovat navrženou *Koncepci rozvojové a humanitární pomoci Olomouckého kraje* jako společnou aktivitu UP a Olomouckého kraje. Aktivita v této oblasti navazuje na nově otevřený bakalářský studijní obor UP *Mezinárodní rozvojová studia* a měla by se zabývat především organizací a poskytováním rozvojové a humanitární pomoci v zahraničí i v tuzemsku, osvětovou činností v oblasti rozvojového vzdělávání, jakož i zprostředkováním informací o zahraniční rozvojové a humanitární pomoci občanům, veřejným i soukromým organizacím, organizací seminářů a školení či navazováním a podporováním kontaktů a spolupráce s partnery v rozvojových i rozvinutých zemích.

Projekt týkající se vzniku agentury, jež bude řízena Správní radou, projednal Akademický senát UP 22. 3. 2004 a její založení vzal na vědomí. Aby však návrh vešel v konečnou platnost, musí jej ještě schválit Správní rada UP. Poté se Olomoucký kraj tak s největší pravděpodobností stane vůbec prvním

▲ Úmysl založit Agenturu rozvojové a humanitární pomoci Olomouckého kraje prezentoval 15. 4. 2004 v Divadle hudby RNDr. P. Nováček, ředitel Centra interdisciplinárních studií UP a Ing. J. Rudolf, poradce hejtmána Olomouckého kraje (na snímku vlevo).
-map-, foto -tj-

krajem, jenž v ČR vytváří v této oblasti podmínky na regionální úrovni a aktivně se zapojuje do poskytování zahraniční rozvojové pomoci.

Cíle krajské zahraniční rozvojové a humanitární pomoci navazují na cíle ČR a musejí být i kompatibilní s cíli zahraniční rozvojové pomoci Evropské unie. Mezi tyto rámcové cíle patří především přispět k omezení chudoby v méně vyspělých částech světa cestou udržitelného rozvoje (tzn. rozvoje, který je ekonomicky životaschopný, sociálně únosný a vůči životnímu prostředí citlivý). Olomoucký kraj – stejně jako ČR – plně podporuje mezinárodní rozvojové cíle (Millennium Development Goals), jež vyplynuly z mezinárodních konferencí OSN (především Konference o životním prostředí a rozvoji v Rio de Janeiro, 1992 a Světový summit o udržitelném rozvoji, Johannesburg, 2002) a byly zdůrazněny Miléniovým summitem OSN v roce 2000 v New Yorku. V letech 2004–2009 by rozvojová pomoc Olomouckého kraje měla být směrována do dvou až tří teritorií, jež budou upřesněna na základě finančních možností a jednání s potenciálními příjemci. Zastoupeny by měly být především tzv. nejméně vyspělé země – alespoň jedno z těchto teritorií by mělo být v subsaharské Africe. Humanitární pomoc pak bude poskytována do jednotlivých oblastí podle aktuální potřeby.

V roce 2003 poskytla Česká republika bilaterální zahraniční rozvojovou pomoc ve výši 400 mil. korun, což představuje asi 0,025 % HDP. Dlouhodobým úkolem ČR je však přiblížit výši poskytované oficiální rozvojové pomoci (ODA) průměru vyspělých dárců, jenž se v současnosti pohybuje kolem 0,25 % HDP. Tato hodnota stále ale zaostává za dlouhodobým cílem mezinárodního společenství, vytyčeným v rámci OSN, tj. věnovat 0,7 % na oficiální rozvojovou pomoc.

Olomoucký kraj bude poskytovat případné prostředky na základě možností rozpočtu a na základě předložených projektů. Jeho příkladu mohou následovat jednotlivá města a obce kraje, a to tím, že na rozvojovou a humanitární pomoc vyčlení přiměřenou část prostředků ze svých rozpočtů a vloží je do fondu agentury. Podle svých možností a ochoty mohou do fondu přispívat také podnikatelské subjekty.

M. Hronová

Jubileá

Blahopřejeme!

Při příležitosti životního jubilea obdrželi v pracovně rektorky UP prof. J. Mačákové, CSc., zlatou medaili prof. M. Komárek, DrSc. (na snímku zprava), který patří k nejvýznamnějším všeobecně uznávaným odborníkům v ČR i mezinárodním měřítku v oblasti lingvistické bohemistiky a slavistiky, doc. A. Štěrbová, CSc., zaměřující se zejména na teorii audiovizuálních médií a dramatickou tvorbu 20. století, a prof. J. Fiala, CSc., jehož badatelská a bohatá publikační a ediční činnost je zaměřena zejména na kulturní a politické dějiny Moravy. Všichni ocenění působí na Katedře bohemistiky FF UP.

-red-, foto -tj-

Klimatizační zařízení...

Řešení – v historickém objektu rozhodně ne konečné
Z možnosti, jak zlepšit současný stav, specialisté z Vysokého učení technického v Brně doporučili UP minimálně nahradit stávající odvlhčovače výkonnějšími, eventuálně zvýšit jejich počet. Tímto řešením by však nebyl vyřešen problém permanentního přívodu neupraveného vnějšího vzduchu a nebyla by tak odstraněna příčina nadměrné vlhkosti. Z tohoto důvodu přišlo podstatnější doporučení: instalovat zvolenou variantu klimatizační soustavy – „vzduchovou jednotkovou klimatizaci“, jež umožní „zajistit úroveň interního mikroklimatu jak po stránce tepelně-vlhkostní, tak i po stránce výměn a přívodu čerstvého vzduchu v klimatizovaném prostoru“. Při provádění oprav by

současně měla být také provedena obnova stávajících sanačních omítek. „Je třeba však počítat s tím, že historické zděné podzemní konstrukce z plných pálených cihel a případně v kombinaci s kamenem, které nemají žádnou izolaci proti vlhkosti přilehlého prostředí, nebudou nikdy stejně suché jako konstrukce novodobé a budou generovat vyšší relativní vlhkost vnitřního prostředí, a to zejména v podzemních prostorách nedostatečně nebo nevhodně větraných“, uvádí se mj. v závěru hodnotící zprávy.

M. Hronová

Použitý informační zdroj: Odborné posouzení stávajícího stavu prostor Archivu UP v objektu Informačního centra UP, VUT v Brně, Fakulta stavební, Ústav pozemního stavitelství.

Dokončení ze str. 6

Univerzita Karlova v Praze a České vysoké učení technické v Praze ve spolupráci s Českou asociací univerzitního sportu pořádají
ve dnech 3.–8. května 2004

Akademické hry 2004.

Organizační výbor ČAH, který připravil sportovní program, očekává, že se her zúčastní téměř 3 000 studentů z České a Slovenské republiky, kteří budou soutěžit v 31 sportovních odvětvích. Soutěže proběhnou v hostivařském centru UK, v objektech ČVUT a FTVS na Praze 6, v podolském plaveckém stadionu, na Folimance a dalších pronajatých sportovištích, řada závodů se uskuteční v terénu okolo Prahy.

Systém soutěží je dán sportovně-technickou komisí ČAUS. Individuální soutěže budou otevřené pro studenty nominované svými vysokými školami, ve sportovních hrách probíhají kvalifikace a finálových soutěží se zúčastní většinou šest družstev. Finálový turnaj ve fotbale bude zároveň vyvrcholením celoroční vysokoškolské Gambrinus ligy.

Vyzýváme studenty všech fakult, kteří jsou ve svém sportovním odvětví na takové úrovni, že by mohli a chtěli reprezentovat Univerzitu Palackého na Akademických hrách, aby se do termínu 23. dubna 2004 přihlásili na níže uvedenou kontaktní adresu.

Na letošních hrách se bude soutěžit v těchto sportovních odvětvích: aerobik, atletika, badminton, basketbal, florbal, fotbal, futsal, golf, házená, horská kola, judo, karate, kuželky, minigolf, orientační běh, OB rádiový, plavání, ploutvové plavání, plážový volejbal, softball, sportovní gymnastika, sportovní lezení, squash, stolní tenis, šerm, tenis, triatlon, vodní pólo, vodní slalom a sjezd, volejbal, veslování.

Kontakt: J. Miškovská, KUTV FTK, Hynaisova 9, Olomouc, telefon: 585 636 501, e-mail: miskovsk@ftknw.upol.cz.

Další informace viz <http://www.cah2004.com/>.

56. sjezd chemických společností Chemie uhlí a uhlíkatých materiálů pro 21. století

Ostrava 6.–10. 9. 2004

Sekce: *Chemie uhlí, produktů jejich zpracování a chemie uhlíkatých materiálů; Analytická chemie a chemometrie; Anorganická chemie; Organická, bioorganická a farmaceutická chemie; Fytochemie; Potravinářská chemie; Chemie životního prostředí, rizikové látky v chemii a jejich likvidace; Fyzikální chemie a chemická fyzika; Makromolekulární chemie a technologie polymerů; Chemické vzdělávání, chemická informatika a historie chemie; Petrochemie; Jaderná chemie; Chemie a struktura materiálů; Průmyslová chemie; Sekce mladých.*

Termín zaslání závazné přihlášky a abstraktů:
30. 4. 2004.

Další podrobné informace viz <http://albert.osu.cz/~kch/sjezd/indexcz.html>.

-red-

Akademik sport centrum nabízí výuku tenisu

pro „dříve narozené“ zaměstnance UP, která bude probíhat na tenisových kurtech u SÓU, OÚaU, Olomouc, Rooseveltova 79, kurt č. 3.
Přihlášky a informace: ASC UP, tř. Míru 115, tel. 585 636 450, 6451, e-mail: stanclova@rupnw.upol.cz.

-red-

Letní tábory pro děti

Akademik sport centrum UP připravuje letní tábory pro děti ve věku 6–11 let s názvem *Náš „nekonečný“ příběh*.

Přihlášky a informace: ASC UP, tř. Míru 115, Neředín, tel. + záz. 585 636 452, 6451, mobil 607 558 127, e-mail: vyrubalova@rupnw.upol.cz.
-asc-

Coriolanus v *Gestech Romanorum* /I/

Třeboze Univerzita Palackého získala nové reprezentativní prostory v rekonstruovaném jezuitském konviktu – Uměleckém centru UP, nadále se významné celouniverzitní akce odehrávají v zasedacím sále Rektorátu UP (původně jídelně rezidence probošta olomoucké kapituly), vyzdobeném mj. monumentální nástrojnou malbou (12×5 m). Jak dokládají iniciály CFT na obojku jednoho ze dvou vyobrazených psů (druhý pes měl na obojku dnes již nezřetelné datum), byl autorem této malby barokní malíř Karel František (lat. Carolus Franciscus) Tepper (psán též Töpper, Tepera; 1682–1738), rodák z Chrudimí a od roku 1715 měšťan ve Velkém Meziříčí. Nejvýznamnějším a nejzachovalejším Tepperovým dílem je nástrojná malba na téma „Nebeská oslava cisterciáckého řádu“ z roku 1734 ve slavnostním sále prelatury někdejšího cisterciáckého kláštera ve Žďáru nad Sázavou (nynějším Muzeem knihy). V syntetizující publikaci Zdeňka

jednal arogantně. Nakonec byl Coriolanus z Říma vypovězen, v Římě ale zůstala Coriolanova matka Veturie (podle Plútarcha Volumnie), manželka Volumnie (podle Plútarcha Virgílie) a dva malí synové. Veden pomstychtivostí přiměl Coriolanus Volsky, aby mu svěřili velení nad vojskem, které oblehlo bezbranný Řím. Za Coriolanem se nato vypravily jeho matka, manželka a dva malí synové společně s dalšími římskými matronami; scéna na Tepperově olomoucké fresce – zejména ztvárnění dvou ústředních mužských post

▲ Paolo Veronese: *Dáreiova rodina před Alexandrem*. Olejomalba, asi 1565–1570; National Gallery, Londýn.

▲ Karel František Tepper: *Coriolanus před Římem*. Freska na stropě jídelny rezidence probošta olomoucké kapituly (nyní zasedací sál Rektorátu Univerzity Palackého v Olomouci, Křížkovského 8), kolem r. 1730 – výřez.

Kudělky a kol. *Umění baroka na Moravě a ve Slezsku* (Praha 1996) se dočítáme s odkazem na studii Rudolfa Chadrabý,¹ že K. F. Tepper zobrazil na fresce v nynějším zasedacím sále RUP scénu „Koriolán před Římem“ a že Tepperova freska v zasedacím sále RUP vznikla kolem roku 1730, když tehdejší olomoucký kapitulní probošt František Ferdinand hrabě z Oedtu (1673–1741) nechal roku 1729 rezidenci přestavět.²

Událost zobrazenou Tepperovou freskou ztvárnili hlavně dva starověcí dějepisci – Titus Livius (v dějinách antického Říma nazvaných *Ab Urbe condita* – Od založení Města, započatých r. 27 př. Kr.) a Plútarchos (v *Životopisech slavných Řeků a Římanů* – *Bioi paráeloi*, přelom 1. a 2. stol po Kr.) a je kladena do roku 488 př. Kr. Tehdy Římané usilovali o hegemonii na Apenninském poloostrově, a válčili proto s ostatními italskými kmeny, zejména s kmenem Volsků, jenž sídlil u řeky Liris ve střední Itálii. Římský patricij a vojevůdce Gnaeus (podle Livia Gaius) Marcius dobyl odvážným útokem město Volsků Corioli, a získal si tak přízvisko Coriolanus. Jenže když Coriolanus kandidoval na funkci konzula, setkal se s odporem plebejců a jejich zástupců – tribunů, neboť s plebejci

se Coriolanus podle jedné verze dožil mezi Volsky staroby, leč zkrúšen údelem vyhnance, podle druhé verze Volskové neprodené Coriolana obvinili ze zrady a usmrtili. Coriolanovu matku a manželku Římané utčili stavbou chrámu zasvěceného Ženské Fortuně. Plútarchovo vylíčení Coriolanova příběhu inspirovalo Williama Shakespeara k tragédii *Coriolanus* (tiskem 1623), předehra *Coriolanus*, zkomponovaná roku 1807 Ludwigem van Beethovem, uváděla dnes již neinscenenované stejnojmenné drama Heinricha Josefa von Collin z roku 1802.⁴

Zcela odlišný výklad tematiky Tepperovy fresky v zasedacím sále RUP nabídl v *Žurnálu UP* roku 2002 emeritní ředitel Západomoravského muzea v Třebíči Jiří Uhlíř a svoji interpretaci této fresky publikoval též knižně v monografii *Karel František Tepper, západomoravský barokní malíř, 1682–1738* (Třebíč 2002). Malíř podle J. Uhlíře nezpodobnil Coriolana před Římem, nýbrž scénu následující po vítězství makedonského krále Alexandra III. Velikého (356–323 př. n. l.) nad perským králem Dáreiem III. (330–336 př. n. l.) roku 333 př. n. l. v bitvě u řeky Issu. Podle líčení řeckého dějepisce Diodora Sicilského

ho (žijícího v letech 89–20 př. n. l., eventuálně v letech 64 př. n. l. – 21 n. l.) i jiných pramenů perský král po bitvě uprchl, jeho matka Sisygambis, manželka Staiteira a dvě dcery padly do zajetí a byly předvedeny před Alexandra, ale ten nařídil, aby s nimi bylo zacházeno co nejuctivěji. Uhlíř poukázal na shody Tepperovy fresky s obrazem italského renesančního malíře Paola Veroneseho (vl. jm. Paolo Cagliari, 1528–1578) z let 1565–1570 nazvaným *Dáreiova rodina před Alexandrem*, na okolnost, že Tepper nezachytil na fresce Coriolanovy syny, a na mužskou postavu s královskou korunou na hlavě na levém okraji fresky – zřejmě prchajícího Dáreia.⁵

Na otázku, proč si římskokatolický prelát nechal zhotovit na stropě jídelny fresku se světským námětem v čase, kdy v českých zemích vyvrcholila exaltovaná barokní zbožnost grandiózními oslavami svatořečení Jana Nepomuckého (kanonizovaného 19. března 1929), J. Uhlíř neodpovídá. Přitom barokně pojednané půvaby vyobrazených žen byly zřejmě příčinou, proč byla freska asi od r. 1810 až do r. 1950 zalepena papírem. V publikaci Z. Kudělky a kol. *Umění baroka na Moravě a ve Slezsku* je uvedeno, že „vzhledem k zálibě baroka v jinotajném, alegorickém vyjadřování nelze vyloučit, že antická tematika olomoucké fresky byla ve své době chápána jako předobraz odvrácení turecké hrozby“.⁶ Jenže kolem roku 1730, kdy Tepperova freska vznikla, nebylo odvrácení turecké hrozby nijak aktuální – vítězstvím Evžena Savojského nad tureckou armádou roku 1717 u Bělehradu získala totiž habsburská říše na úkor osmanské říše rozsáhlá území na Balkáně (o něž však habsburská říše přišla během rakousko-ruského tažení proti Turecku v letech 1737–1739). Dokončení přístě.

Prof. J. Fiala, CSC., FF UP

Poznámky

¹ Chadraba, R.: *Neznámá olomoucká freska K. F. A. Töppera*, in: Sborník památkové péče v Severomoravském kraji 4, 1979, s. 156n. Viz rovněž též: *Odkaz i závazek*, in: Univerzita Palackého a její účast na tvorbě životního prostředí města Olomouce, Olomouc 1976, s. 4. – Výklad, že Tepperova freska v refektáři olomouckého kapitulního probošství zobrazuje Coriolana před Římem, nalezneme již v publikaci A. Nowaka *Čirvenní památky umělecké z Olomouce 2*, Olomouc 1895.

² Kudělka, Z. a kol.: *Umění baroka na Moravě a ve Slezsku*. Praha 1966, s. 466–467. – Viz Fiala, J.: *Mezi námi vzdělanci – František Ferdinand hrabě Oedt*. Žurnál UP 1997–1998, č. 4, 17. 10. 1997, s. 7.

³ Viz Fiala, J.: *Mezi námi vzdělanci – Gnaeus (Gaius) Marcius Coriolanus před Římem*. Žurnál UP 1996–1997, č. 29, 12. 9. 1997, s. 11.

⁴ Livius: *Dějiny I*, Praha 1971, s. 182 (přeložili Pavel Kucharský a Čestmír Vránek).

⁵ -mav-: *Pro výjev na nástrojnou fresce velkého zasedacího sálu Rektorátu UP existuje další varianta výkladu*. Žurnál UP 2001–2002, č. 26, 19. 4. 2002, s. 8. Viz rovněž Uhlíř, J.: *Karel František Tepper, západomoravský barokní malíř, 1682–1738*, Třebíč 2002, s. 45–48. – Mužská postava na levém okraji Tepperovy fresky má však na hlavě spíše nějakou čapku nežli korunu. Obraz Paola Veroneseho *Dáreiova rodina před Alexandrem* je černobíle reprodukováán v encyklopedii *Umění a lidsvíto – Larousse*, sv. *Umění renesance a baroka*, Praha 1970, s. 141, barevná reprodukce je dostupná mj. na internetové adrese <http://cgfa.sunsite.dk/veronese/>.

⁶ Kudělka, Z. a kol.: c. d., s. 466.

DĚNÍ KOLEM NÁS

Univerzita Karlova Praha

* Na počátku dubna si UK připomněla **656. výročí** svého založení.

* Formou happeningu („Poslední večere“) se studenti UK **rozloučili s menzou** koleje 17. listopadu, která je jednou z těch, které byly v rámci zvýšení hospodárnosti určeny k uzavření.

Ostravská univerzita

* Dne 16. 4. 2004 se v aule OU konala slavnostní **inaugurace rektora** Ostravské univerzity doc. V. Baara, CSC.

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

* **Vítězkou** soutěže o nejkrásnější vysokoškolačku **Miss Academia 2004**, kterou již po osmé uspořádali studenti Institutu reklamní tvorby a marketingových komunikací UTB, se stala studentka Pedagogické MU v Brně M. Řihová.

* Studenti Fakulty multimediálních komunikací UTB ve Zlíně pořádají ve dnech 18.–21. 5. 2004 **třetí ročník festivalu „Literární květen“**, jemuž bude předcházet literární soutěž pro studenty vysokých škol. Letošní ročník věnovali organizátoři básníkovi a prozaikovi Karlu Krylovi.

Zdroj: webové stránky českých VS.

-red-

Chirurgie ve FN Olomouc z jiného pohledu

V poslední době byly v Žurnálu UP uveřejněny dva články, které se dotýkaly činnosti I. a II. chirurgické kliniky FNO (K odvolání doc. V. Ryznar z funkce ředitele FNO – ŽUP 12, č. 11, leden 2003 a O stavu chirurgie ve FNO – ŽUP 13, č. 15, z 13. 2. 2004). Veřejné diskuse na stránkách novin o odborných medicínských problémech k jejich řešení zpravidla nepřispívají a osobně nejsem jejich zastáncem. Na druhé straně neupírám právo veřejnosti být informována o činnosti tak důležitých pracovišť v soukollí nemocnice a univerzity, jako jsou chirurgické kliniky. Protože v uvedených článcích bylo publikováno mnoho zkreslených až vysloveně nepravdivých údajů, nelze je nechat bez odzvy. Nehodlám však vyvracet a korigovat jednotlivá tvrzení, což bych považoval za nedůstojné a ke stavu olomoucké chirurgie si dovoluji vyjádřit se jen obecně.

Ohlédnutí do historie

„Historické období“ I. chirurgické kliniky FNO jsem měl možnost vnímat v době studia medicíny jako demonstrátor na klinice prof. Rapanta a později jsem zde pracoval (1970–1985) jako chirurg a posléze zástupce prof. Šerého. Oběma těmto svým učitelům vděčím za mnohé nejen po stránce odborné, ale i lidské. Měl jsem možnost nahlédnout do historie vývoje jejich ne zcela bezproblémového vztahu a o to více jsem si vážil toho, když se společně sešli při obhajobě mé kandidátské disertační práce na téma refluxní choroba jícnu na počátku 80. let minulého století a kdy to bylo jedno z posledních veřejných vystoupení prof. Rapanta. Už tehdy jsem pochopil, že i u takových velikánů, jakými oba byli, může nakonec zvítězit tolerance a vzájemné respektování. Když jsem se pak od r. 1986 stal přednostou II. chirurgické kliniky v Olomouci-Řepčíně, velmi dobře jsem mohl posoudit rozdíly ve vybavení a velikosti tohoto dislokovaného pracoviště. Tyto rozdílné pracovní podmínky trvaly až do našeho přestěhování do nově vybudovaného chirurgického bloku v hlavním areálu FNO koncem roku 2001. Retrospektivní srovnávání činnosti obou pracovišť proto není možné. Přes tyto okolnosti by bylo možné doložit, že naše činnost v podmínkách dislokovaného pracoviště v Olomouci-Řepčíně snesla i ta nejpřísnější kritéria hodnocení. Při nepochybně vysoké kvalitě chirurgů střední a mladší generace na obou pracovištích je vcelku logické, že v současnosti jsou výkonnostní parametry obou klinik srovnatelné, a to např. i v grantové činnosti.

Koncepci máme propracovanou a ověřenou

Měníci se náplň chirurgie se odrazila v naší práci již od počátku 90. let minulého století. Stáli jsme v čele propagátorů laparoskopické a miniinvazivní chirurgie a v praxi jsme realizovali větší angažovanost chirurgů v mimooperačních aktivitách. Dobře jsme si uvědomovali, že chirurgovi dnes již nestačí jen operovat, ale musí se stále více vzdělávat teoreticky i prakticky v jiných oblastech medicíny. Vybudovali jsme proto na klinice vlastní endoskopické a sonografické pracoviště a laborator funkčních vyšetření zaživacího traktu. Stále více prohlubujeme interdisciplinární spolupráci s gastroenterology, onkology a dalšími specialisty. To umožňuje poskytovat nemocným daleko komplexnější péči a rozvíjet vědeckou výzkumnou činnost na potřebné interdisciplinární úrovni. Tento způsob práce se nám v posledních deseti letech velmi osvědčil. Koncepci naší chirurgické práce v oblastech, kterými jsme se zabývali (laparoskopická chirurgie, chirurgie zaživacího traktu, štítné žlázy, atp.), máme velmi dobře propracovanou a v praxi ověřenou. Není-li někdo spokojen s koncepcí své práce a hovoří-li o „zvláštní koncepci chirurgických oborů ve FNO“, pak mluví jen za sebe. Nepochybně na určité otázky existují legitimně i různé názory a k vytyčenému cíli lze dobře postupovat i různými cestami. Vždy jsme propagovali a propagujeme nutnost vytváření konsensu a spolupráci, a nikoliv konfrontaci.

Víc hlav... – holé neštěstí

Víc hlav, víc rozumu, zní lidové přísloví. Jeho lidový autor zřejmě nikdy nepřišel (ke svému štěstí) do styku s hlavami akademickými. U nich to totiž platí úplně opačně. Hlava takového vědce je velmi komplikovaná soustava, zatížená nejrůznějšími abstraktními problémy. Má co dělat, aby zvládla sama sebe, co teprve, když se má dát dohromady s dalšími hlavami! To se pak nelze dohodnout vůbec na ničem, natož na něčem rozumném. Ani na tak jednoduché věci, že tehdy a tehdy půjdou hlavy tam a tam demonstrovat za to, aby nemusely jen zbožně snít o tom, že si jednou nasadí moderní brýle, pořídí si do úst porcelánové korunky nebo se postříkají značkovou eau de Cologne. Avšak hlavy z lidu i z vlády říkají: „Pro intoušské hlavy je peněz škoda.“ A mají pravdu. Vědecké hlavy se sice těší v anketách nejvyšším sympatiím, ale jen za tu cenu, že svoji roztomilou potrhlost a nesvéprávností budí soucit a hlavně že nemají v úmyslu ukusovat ze společného koláče. Chtěly by peníze navíc? Ale jděte! Vždyť ani nevystřící nos ze svých zatuchlých kabinetů! A že hrozí pokles kvality vysokých škol? Vždyť tím hlavy straší už čtrnáct let a všechno funguje dál, a jak dobře. No, nechte je blouznit, straší jim asi ve věži.

Chirurgie velká a miniinvazivní

Blíží zamyšlení si ještě zaslouží zmínka o tzv. velké chirurgii. Našemu pracovišti se vytýká, že jsme se této oblasti málo věnovali. Velkou chirurgií se rozumí odstraňování některých orgánů či jejich částí, zejména u nádorů jícnu, žaludku, jater, slinivky břišní atp. Jde o náročné, často mnohahodinové operace, kde o smyslu a úspěšnosti těchto výkonů rozhodují následující skutečnosti: 1. správná indikace k operaci, kde se ukazuje, že u pokročilejších stádií nádorů nemá smysl tyto operace provádět, protože nezlepší osud nemocného, 2. bezchybné provedení operace chirurgem závisí na jeho zkušenosti a počtu provedených operací, 3. za nejdůležitější předpoklad úspěchu se považuje kvalita „kolemoperační“ péče zajištěná příslušnými specialisty na JIP. Dnes je v neposlední řadě nutno brát ohled i na přání nemocného. Je pochopitelné, že zejména v minulosti jsme takové operace v podmínkách dislokovaného chirurgického pracoviště prováděli s velkou rozvahou a i v dnešní době je považujeme za oprávněné jen tehdy, je-li reálný předpoklad, že to bude přínosem pro nemocného. Nahrazení rozsáhlých, pro nemocného náročných operací miniinvazivními postupy tam, kde lze očekávat obdobný výsledek, je dnes jednoznačně zdůvodněno odborně, morálně-eticky, ale i ekonomicky. Tato úvaha nás vedla k tomu, že jsme na počátku 90. let minulého století prosadili v České republice, tehdy přes značný odpor zdravotních pojišťoven, léčení pokročilých nádorů jícnu zavedením tzv. jícnových stentů, které nahradily do té doby prováděné operace. Obdobné postupy se dnes uplatňují v řadě dalších oblastí, např. v chirurgii žlučových cest a pankreatu.

Hodnocení práce

Odborné hodnocení práce chirurgů je velmi obtížnou a citlivou záležitostí a v celém světě pro to nebyla zatím nalezena spolehlivá kritéria. Ani zveřejňování pooperační úmrtnosti a komplikací nemusí vést k jednoznačným závěrům. Velmi totiž záleží na tom, jaké nemocné si chirurg k operaci vybírá. Přílišná akcentace těchto ukazatelů by mohla vést k odmítnutí komplikovanějších a rizikových a starých nemocných ve snaze zlepšit tak vlastní statistiku. Ostatně se tak již u nás na některých pracovištích děje, zatím však spíše z důvodu ekonomické zátěže nemocnice. Domnívám se, že olomoucká chirurgie si zachovává po dlouhá léta velmi dobrý kredit vyjádřený postavením našich chirurgů v odborné komunitě a velmi malým počtem stížností na léčení ze strany nemocných. O to více překvapuje náhla snaha radikálně reformovat činnost chirurgických pracovišť.

Nutnost reprofilizace

Kouzelným zaklínadlem se stala nutnost okamžité reprofilizace pracovišť z důvodů odborných a ekonomických. Tento proces v rovině odborné však stejně probíhá a již řadu let se přirozenou cestou formují pracovní kolektivy k plné spokojenosti zdravotníků i nemocných. Že by si nová doba žádala místo přirozené evoluce za každou cenu revoluci? Co vedlo bývalého zastávce konkurence ke stoprocentnímu názorovému obratu a skutečnost, že všichni nejsou

seřazeni v jednom šiku pod jedním vedením, je nyní považována za nezdravou konkurenci? Konkurence je i v medicíně přirozeným jevem a jde jen o to, aby byla v mezích korektnosti a slušnosti a tuto pozici jednoznačně zastáváme. Jak odesílající lékaři, tak i sami pacienti se nepochybně dovedou sami rozhodnout, které pracoviště či lékaře si zvolí. Nebude-li existovat v tomto ohledu možnost volby, pak pozbývá smyslu zákonem garantovaná svobodná volba lékaře. K otázce vytváření dostatečné početných sestav nemocných, které jsou předpokladem získání potřebných zkušeností, pak je dnes již naprosto zjevné, že ve financování celého zdravotnictví, a v chirurgii zvláště, jde o systémovou chybu a zrušení několika lůžek, či sloučení dvou pracovišť v jedné nemocnici při úsporách nehraje žádnou významnou roli.

Konkurenci ani rivalitu jsme nepozorovali

S překvapením jsem si přečetl v posledním článku přednosti I. chirurgické kliniky slova o „nesmyslné konkurenci a rivalitě obou pracovišť“. Já ani moji spolupracovníci jsme nic takového v praxi nepozorovali. K líčení úspěchů I. chirurgické kliniky a dále k jejímu sebezničujícímu procesu a předání veškerého know-how na naše pracoviště si dovoluji doplnit jen následující „malíčkování“. Dva pracovníci zabývající se proktologií přešli před dvěma roky na naši kliniku z I. chirurgické kliniky na vlastní žádost. Přefazování cévní skupiny na naše pracoviště bylo sice direktivním aktem vedení nemocnice iniciované předností I. chirurgické kliniky, ale my jsme tuto změnu vzali jako úkol a výzvu ke kolegiální spolupráci. Ta ostatně mnohým z nás nebyla cizí ani v minulosti. Nebýt této mediální diskuse, nepovažoval bych za nutné připomenout, že jak doc. Vysloužil, tak doc. Bachleda, kteří se stali mými novými spolupracovníky, byli ještě na svém bývalém pracovišti habilitováni komisí, jejímž jsem byl předsedou. Za špatně míněný vtip pak lze považovat „velkorysou“ nabídku přednosti I. chirurgické kliniky, že po skončení platnosti svého přednostenského dekretu, když dovrší 65 let věku, odstoupí ze své funkce za předpokladu, že tak současně učiní i přednost II. chirurgické kliniky, který má jmenování do vedoucí funkce ještě na několik roků. (Ve skutečnosti si pak nechal své funkční pověření prodloužit o dva roky). Ještě překvapivější jsou pak i další slova: „Vzájemná rivalita obou pracovišť i obou současných předností totiž dávala jen malou naději na dobrovolné splnutí obou klinik či vzdání se jednoho vedení ve prospěch druhého. Představy o koncepci chirurgie, ale zejména rozdíly obou předností v názorech celospolečenských v tom nejšířším slova smyslu, byly a jsou příliš velké na to, aby mohlo dojít k takové idylické katarzi.“

Při vši účtě k názorům druhých se domnívám, že i já mám právo na vlastní názory odborné i celospolečenské a že snad již skončila doba idylických i méně idylických katarzí. Pod tímto pojmem se neskrývalo a neskrývá nic jiného, než likvidace nepohodlných konkurentů. Skončí-li tento plánovaný proces kompromisním rozhodnutím ředitele FNO o organizační struktuře a pracovní náplni obou klinik platný od 1. 1. 2004, pak se tak zastavil opravdu na samé hraně, kterou lze ještě považovat za odborné i lidsky akceptovatelnou.

Po přečtení těchto řádků je mi líto, že jsem se nemohl vyhnout komentování některých konkrétních údajů z článku přednosti I. chirurgické kliniky, i když jsem chtěl ve svém pohledu na olomouckou chirurgii

26. DUBNA

J. Štreit: Netradiční formy výuky dokumentární fotografie. Slavnostní výroční přednáška. UC UP, Lectorium, 17 hod.

**RNDr. L. Ambrozek (Ministerstvo ŽP ČR): Minister-
ský potlach.** Aula PŘF UP, tř. Svobody 26, 17 hod.

M. Čančara a jeho hosté: Pěvecký večer. UC UP, Kaple Božího těla, 18.30 hod.

26.–30. DUBNA

Jeden svět 2004/One World. Šestý ročník mezinárodního festivalu dokumentárních filmů o lidských právech. Oficiální zahájení festivalu se uskuteční 26. 4., od 15 hod., na Horním náměstí v Olomouci.

27. DUBNA

**Prof. J. Rachůnek, DrSc.: Direktní rozklady DRI-
monoidů.** Seminář z univerzální algebry a uspořádaných množin. PŘF UP, Tomkova 40, posluchárna č. 301, 13 hod.

**RNDr. R. Hakl, Ph.D. (MÚ AV ČR, pobočka Brno):
Cauchyova úloha pro nelineární funkcionální dife-
renciální rovnici.** Seminář s diferenciálních rovnic. PŘF UP, Tomkova č. 40, posluchárna č. 202, 13.30 hod.

Promoce Univerzity třetího věku (U3V). Aula Filozofické fakulty UP, 13 a 15 hod.

Zábřežská regionální speciální olympiáda. Sportovní akce – Zábrěh na Moravě. Pořádá Katedra aplikované tělesné výchovy FTK UP.

Collegium cantarum Universitatis Ostraviensis. Účinkují studenti a absolventi Janáčkovy konzervatoře v Ostravě a Institutu pro umělecká studia OU. UC UP, Kaple Božího těla, 18 hod.

Divadelní spolek Prkno: Brejle. UC UP, Divadelní sál, 19 hod.

28. DUBNA

3x0 (Olomoucké otolaryngologické odpoledne). Seminář. Divadlo hudby Olomouc.

**Prof. J. Čížmár, CSc., PdF UK Bratislava: Filozofie
a dějiny matematiky v přípravě učitelů matematiky.** Didaktický seminář. PdF UP, posluchárna P28, 14 hod.

Imaginace a dětská literatura. Divadelní představení Katedry anglického jazyka PdF UP. Klubovna PdF UP, 15 hod.

Brachyradioterapie – součást léčby zářením. Večer Onkologické kliniky FN Olomouc, Teoretické ústavy LF UP, 16 hod.

**Mgr. P. Hašler (PřF UP): Vodní květy sinic – mýtus
versus realita.** Přednáška. PřF UP, Šlechtitelů 11, velký přednáškový sál (č.501), 16.30 hod.

Příběh české a slovenské fotografie: UC UP, Lectorium medium 003, 18 hod.

Chirurgie ve FN Olomouc...

Dokončení ze str. 9

zůstat v obecné rovině. V každém případě je toto mé první a zároveň i poslední vyjádření k tomuto tématu na stránkách tisku. Doufám, že nám nyní bude poskytnut čas a klid na naší práci a chirurgům obou chirurgických klinik přeji, aby důstojně kráčeli ve šlépějích svých předchůdců a učitelů, tak jak o to budu i nadále usilovat i já sám.

Prof. M. Duda, DrSc.,
přednosta II. chirurgické kliniky FNO
Mezititulky redakce.

28.–30. DUBNA

**13. kurz chirurgie středního ucha a disekce spán-
kové kosti.** Operační kurz. Otolaryngologická klinika LF UP a FN Olomouc.

29. DUBNA

**Základy moderní diagnostiky a léčby diabetu. Ošet-
řovatelská péče a edukace pacienta.** Vzdělávací kurz. Učebna Ústavu teorie a praxe ošetrovatelství a jednotlivá pracoviště FN Olomouc.

-red-

Divadelní Flora Olomouc v Uměleckém centru UP

Moravské divadlo Olomouc pořádá ve dnech 30. 4.–7. 5. **8. ročník mezinárodního festivalu Divadelní Flora 2004** (motto: „Křehkosti, je tvé jméno žena...?“). Část jeho programu bude probíhat mj. v prostorách Uměleckého centra UP (Univerzitní ulice – vstup zdarma):

Open konvikt

čtvrtek 6. 5.

- 13.00 – filmový sál: *Krátký film o lásce* (film/Polsko 1988, rež. K. Kiesłowski)
- 14.30 – divadelní sál: *Kdo se sem dívá* (Irina E. Andreeva/RU – Teatr Novogo Fronta)
- 15.30 – nádvoří: *Blue Canisters* (koncert)
- 16.30 – filmový sál: *Historie hříchu* (film/Polsko 1975, rež. W. Borowczyk)
- 18.30 – foyer 3. patra: *Beze zbraní* (vernisaž studentů PdF UP)
- 19.00 – kaple Božího těla: *Ferminae* (koncert)
- 20.00 – divadelní sál: *Všechna jediná* (Adéla Stodolová – Alfred ve dvoře Praha)
- 20.15 – filmový sál: *Tichý hlas* (film/V. Británie 1998, rež. M. Herman)
- 21.15 – nádvoří: *Wave* (koncert)
- 22.00 – parkán: *Můj bestiář* (Divadlo Kvelb České Budějovice)
- 22.40 – nádvoří: *Totonono & Burani z New Jersey* (koncert)

pátek 7. 5.

- 10.00 – filmový sál: *Hlavní nádraží* (film/Brazílie 1997, rež. W. Salles)
- 12.00 – filmový sál: *Vdova Montellová* (film/Kuba 1972, rež. M. Littin)
- 14.00 – divadelní sál: *Fragile* (Alfred ve dvoře – Darinka Giljanovič/HR, Linnea Happonen/FIN, Petr Lorenc)
- 15.00 – nádvoří: *Lekapr* (koncert)
- 16.00 – filmový sál: *Kytice z Tisíc a jedné noci* (film/Itálie 1974, rež. P. P. Pasolini)
- 18.00 – nádvoří: *Blue Shaker* (koncert)
- 19.00 – divadelní sál: *Sekret aneb Chci běžet jako šílený kůň* (A. Dittrichová & Ridina Ahmedová – Alfred ve dvoře)
- 19.15 – filmový sál: *Všechno, co jste kdy chtěli vědět o sexu...* (film/USA 1972, rež. W. Allen)
- 20.15 – nádvoří: *Tokyo* (koncert)
- 21.15 – nádvoří: *Dunjingarav* (Mongolsko – koncert)
- 22.00 – parkán: *Circus Distown* (Divadlo Continuo Malovice)
- 22.50 – nádvoří: *Blues Angels* (koncert)

Další divadelní představení, filmové projekce a koncerty budou probíhat ve Velkém divadle MDO, Divadle hudby, kině Central, kostele P. M. Sněžné a na nádvoří Tereziánské zbrojnice.

Úplný program viz <http://mdo.olomouc.com/>.

-red-

<http://majales.upol.cz>

vstup zdarma

MAJÁLES 2004

kdy: úterý 4. května a středa 5. května 2004

**kde: Konvikt, Zbrojnice, Horní náměstí, Koleje,
Envelopa (louka), U-Klub, AMC Klub, DDM**

**co: Průvod masek, volba krále Majáles, kapely,
velký večerní koncert, divadla, filmy, soutěže,
atrakce, rafty, skate exhibition,
rekordy, bohaté občerstvení ...**

**podrobný program, diskuze,
kontakty a další informace
na internetových stránkách**

Majáles je pod záštitou

